

[Finansministeren.]

berigtigede køretøjer og køretøjer, som helt eller delvis er fritaget for denne afgift. En anden grund til disse betænkeligheder er, at denne meget høje afgift i forvejen skaber visse vanskeligheder ved overførslen hertil af køretøjer, f. eks. fra vore nabolande, men alle disse forhold mener jeg man vil kunne se nærmere på ved den kommende gennemgang af forbrugsafgifterne.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og meget hurtige behandling, således at den foreslåede afgifts-omlægning af hensyn til handelen med motorkøretøjer så vidt muligt træder i kraft allerede fra i morgen, den 27. maj.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det er min hensigt med tingets forventede samtykke at sætte det nu af finansministeren fremsatte lovforslag til første, anden og tredje behandling i nye møder i dag.

Jeg skal herefter udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12²¹.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen om de på dagsordenen under punkt 13 og 14 opførte sager genoptoges.

Finansministeren (Grünbaum): Lovforslaget vedrørende en ændring i afskrivningsreglerne særlig for varelagre har jo vakt en vis modstand — man kan godt sige en betydelig modstand — inden for erhvervs-kredse, og det er vel derfor ikke unaturligt, at jeg i dag i mit svar til ordførerne kommer lidt mere ind på spørgsmålet om selve varelagrafskrivningerne, end jeg måske ellers ville gøre.

Men først vil jeg lige sige til hr. Alfred Bøgh, der over for hr. Egon Jensens udtalelser om værdien af 1957-loven henviste til, at denne lov var gennemført af socialdemokratiet, og harcelerede lidt over, at den samme Egon Jensen og socialdemokra-

tiet nu gik ind for en forringelse af disse regler; at det er ikke helt rigtigt, for varelagerreglerne — det gælder både for selve varelagrene og for køb på bindende kontrakt — er jo slet ikke med i 1957-lovgivningen. Det er jo en af de beklagelige ting, som jeg skal komme ind på; at man netop ikke rørte ved disse regler dengang, til trods for at man måske burde have gjort det. Der er kun tale om førsteårsafskrivningerne i 1957-loven i det komplekse, vi nu har til behandling, og som vi jo altså rører ved. Det er mit indtryk, at der er almindelig forståelse for, at der skulle gøres noget ved førsteårsafskrivningerne på den ene eller den anden måde.

Den metode, vi har valgt, mener vi er den teknisk bedste, fordi man derved helt konsekvent kan opretholde saldoafskrivningerne; de går ind i regnskabet på normal måde bare med en anden procent for førsteårsindkøbene. Det er mit indtryk, at der også i erhvervslivet er en ganske god forståelse for, at det var rimeligt at røre ved disse førsteårsafskrivninger. I øvrigt opretholdes jo praktisk taget uændret 1957-loven med saldoafskrivningerne og 30 pct. reglen, og endvidere opretholdes de meget gunstige regler vedrørende forskudsafskrivninger og henlæggelser til investeringsfonds, og hvad man ellers har af millionafskrivningsbekendtgørelser osv.

Det er rigtigt at sige, at det, der røres ved her af afskrivningsmulighederne, trods alt kun er en mindre, men ikke uvæsentlig del. Når man har haft det sigte, at vi gennem en skattereform, gennem en ændring af skattereglerne skulle skabe en bedre balance i forholdet mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende — det har jo været i hvert fald vort sigte — så er det vel ikke helt urimeligt, at man ser noget på afskrivningsreglerne, sådan som man gør her. Det kan vel heller ikke være helt forkert, at de områder, man tager frem som ting, der kan røres ved, er førsteårsafskrivningerne og lagerafskrivningerne eller rettere nedskrivningerne, som det jo hedder rent teknisk. Det kan vel ikke være urimeligt, når man skulle røre ved det, at det netop er disse punkter, der har vakt en vis kritik; der bliver taget op.

Når hr. Haunstrup Clemmensen siger, at det drejer sig om milliardbeløb, der bliver